

specifikace: K řízení ve věci žaloby insolvenčního správce dlužníka na určení vlastnického práva dlužníka k majetku zapsanému v katastru nemovitostí na třetí saosobu, jsou podle § 159 odst.1 písm. g) IZ prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 154/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **JUDr. Ing. Petr Štillip, Ph.D.**, IČO 49780328
sídlem Lukavická 16, 301 00 Plzeň
insolvenční správce dlužníka V. S.
zastoupený advokátem JUDr. Mgr. Milanem Dočkalem
sídlem Plovární 478/1, 301 00 Plzeň

proti
žalovaným: **1) A. S.**

2) Joldata Consulting, SE, IČO 24225991
sídlem Pražská 5600, 430 01 Chomutov

o určení vlastnického práva,

vedené u Okresního soudu v Chebu pod sp. zn. 15 C 129/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Plzni.

Odůvodnění:

1. Žalobou, která byla dne 23. 9. 2020 doručena Okresnímu soudu v Chebu (dále jen „předkládající soud“) se žalující insolvenční správce (dále jen „žalobce“) domáhá proti žalované ad 1) a žalované ad 2) určení, že stavby a pozemky, zapsané na listu vlastnickém č. XY pro k. ú. a obec XY, okres XY (dále jen „Nemovitosti“) jsou ve spoluvlastnictví dlužníka (v konkursu) V. S. (dále jen „dlužník“) a žalované ad 2), každého z jedné ideální poloviny, když žalovaná ad 1), zapsaná

v katastru nemovitostí jako vlastník jedné ideální poloviny Nemovitostí, není a dle žalobce ani nikdy nebyla vlastníkem podílu na Nemovitostech.

2. Předkládající soud věc předložil Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti s tím, že dotčený spor je sporem podle § 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), a to jako spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka.
3. Žalobce vyslovil nesouhlas s procesním názorem předkládajícího soudu, když konstatoval, že insolvenční správce není oprávněn zahrnout do majetkové podstaty nemovité věci, je-li jako jejich vlastník v katastru evidována třetí osoba. Má-li však správce za to, že vlastníkem je dlužník, je na místě podat žalobu na určení vlastnického práva, k jejímuž projednání jsou příslušné okresní soudy.
4. Žalovaná ad 1) ani žalovaná ad 2) se k procesnímu názoru předkládajícího soudu nevyjádřily.
5. Podle § 7 část věty před středníkem IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
6. Podle § 7a písm. b) IZ krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
7. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
8. Podle § 231 odst. 1 IZ insolvenční soud není vázán rozhodnutím jiného soudu či jiného orgánu, kterým v průběhu insolvenčního řízení došlo ke zjištění neplatnosti právního úkonu týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, ani jiným způsobem tohoto zjištění. Dle odst. 2 v průběhu insolvenčního řízení posoudí neplatnost takového právního úkonu pouze insolvenční soud.
9. Nejvyšší soud ČR ve svém rozsudku ze dne 27. září 2018, sp. zn. 29 Cdo 6037/2016, uzavřel, že spor o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, zahájený v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je incidenčním sporem ve smyslu ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) IZ; je přitom nerozhodné, že dlužník není ve sporu stranou žalovanou a nemovitost nebyla zapsána do majetkové podstaty. K projednání takového sporu jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy podle § 7a písm. b) IZ. Standardní soudní praxe dospívá k tomuto závěru m. j. na podkladě úvahy, že cílem § 231 IZ je „zajistit, aby otázka platnosti právního úkonu, jež je určující pro příslušnost majetku dlužníka do jeho majetkové podstaty nebo pro identifikaci závazků dlužníka, nebyla v průběhu insolvenčního řízení účelově vytěšňována“ (viz též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 7. 2013, sp. zn. 29 Cdo 392/2011, uveřejněný v časopise Soudní judikatura, č. 9, ročník 2014, pod č. 110).
10. Z těchto důvodů nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř., s přihlédnutím k § 7 IZ).
11. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. (s přihlédnutím k § 7 IZ) se opírá o skutečnost, že insolvenčním soudem je v daném případě Krajský soud v Plzni (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 9. března 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu